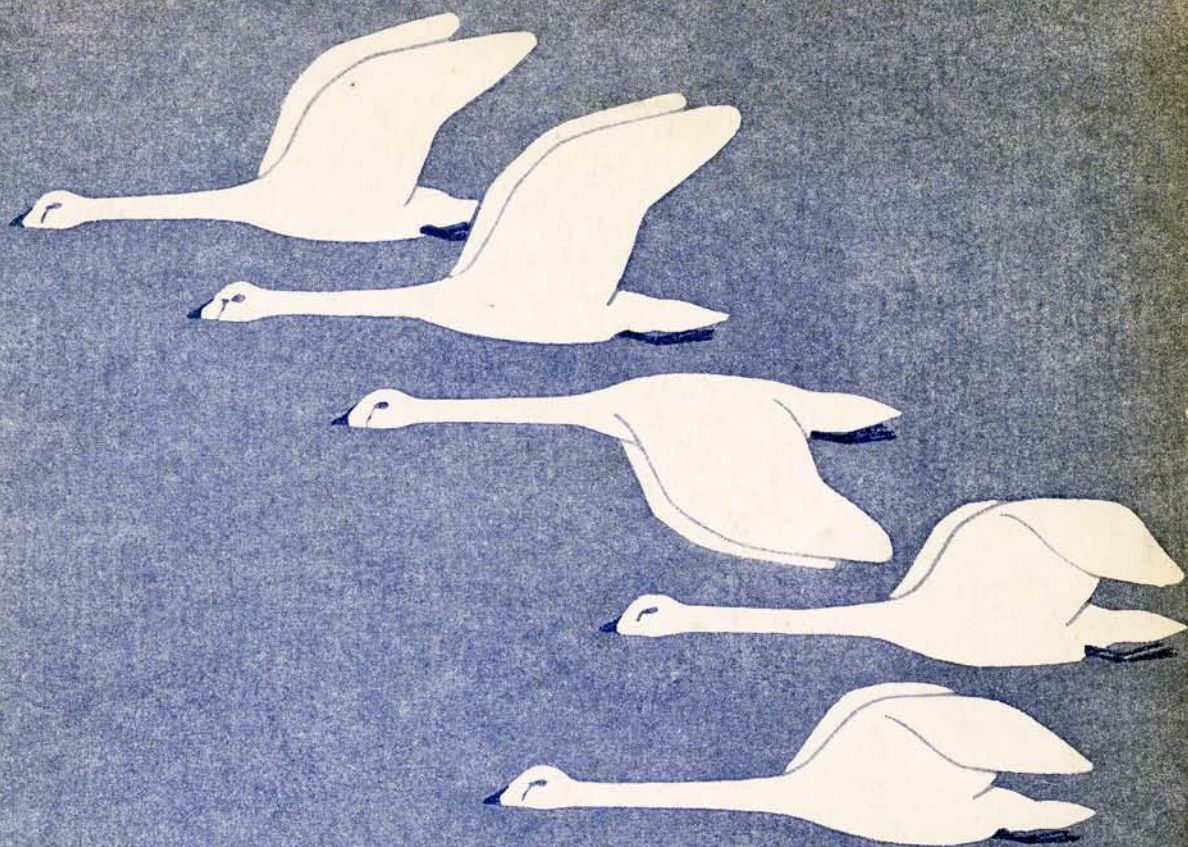

SVANERNE FRA NORDEN

af

Hans Hartvig Seedorff Pedersen

Illustreret af Ernst Hansen

GYLDENDALSKE BOGHANDEL NORDISK FORLAG

SVANERNE FRA
NORDEN

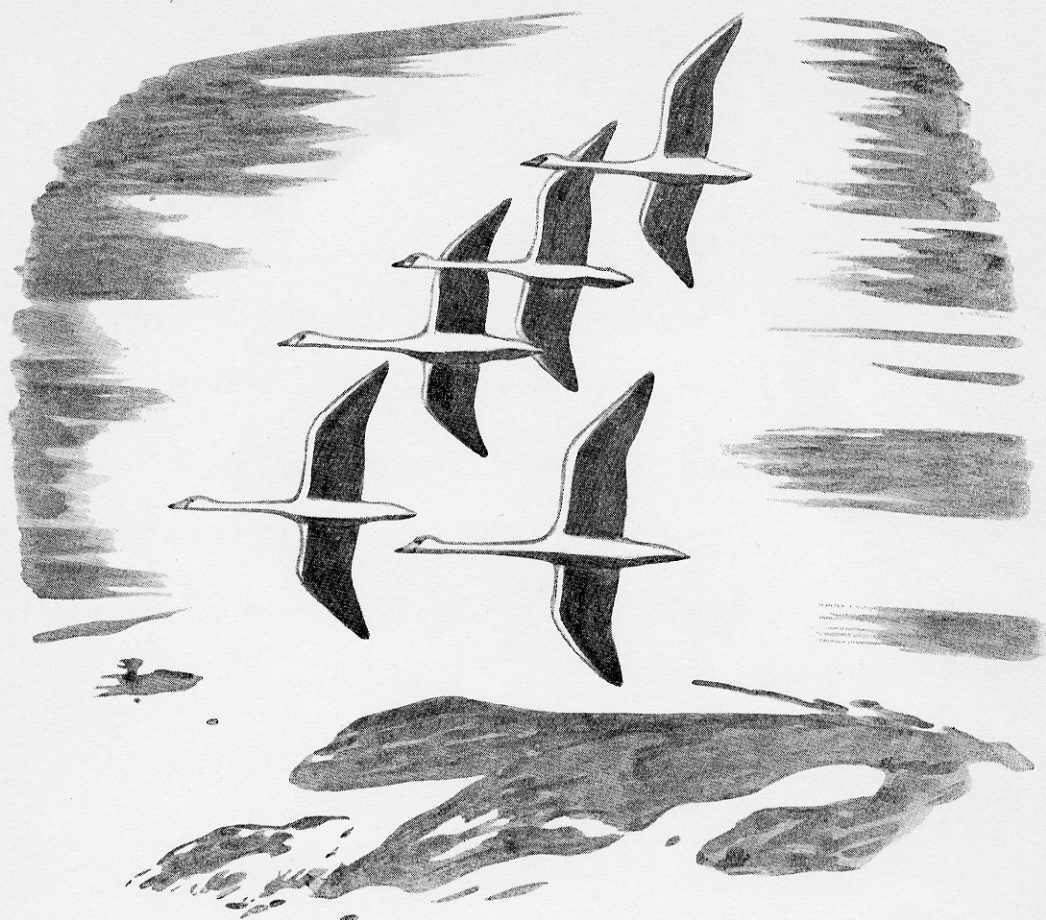
Hans Hartvig Seedorff Pedersen

SVANERNE FRA NORDEN

Illustreret af
ERNST HANSEN

GYLDENDAL

1951

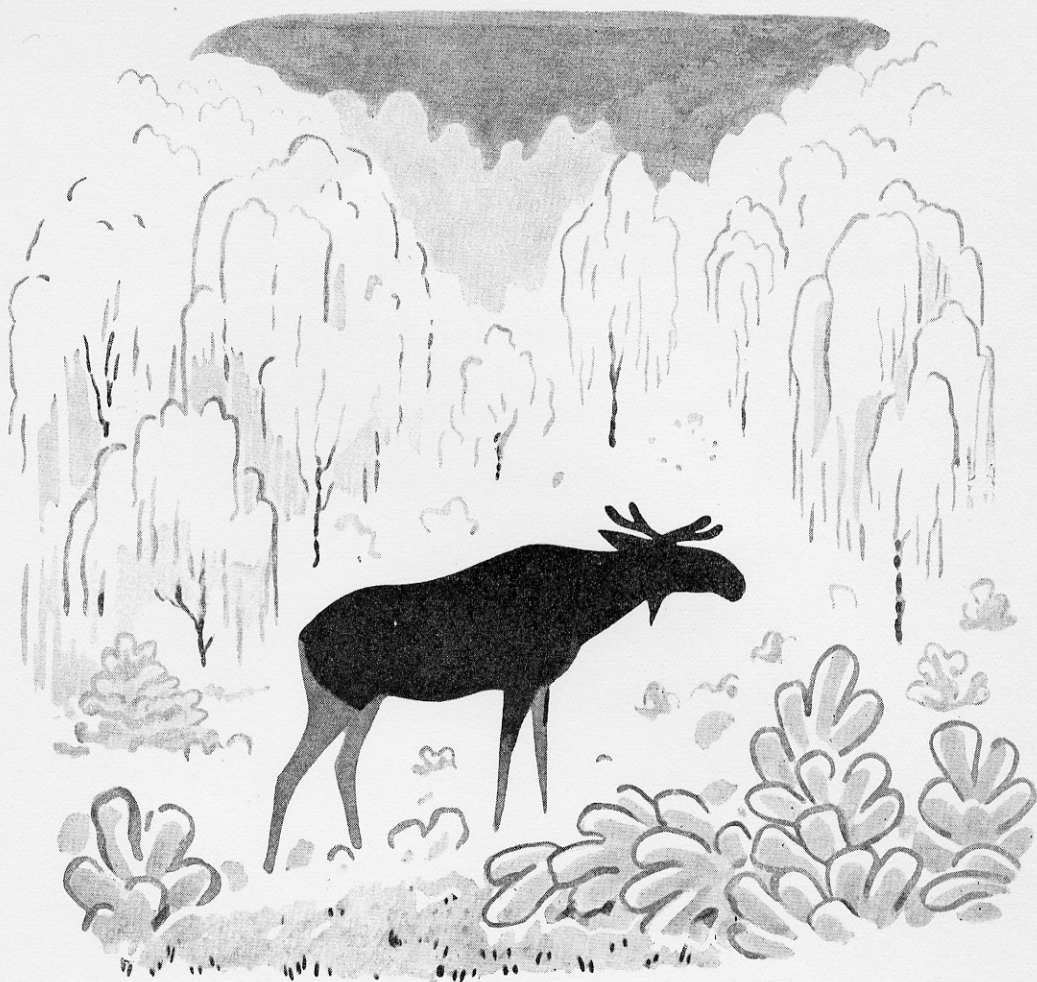

De slog sig ned engang ved Nordens Kyst,
fem vilde Svaner, klædt i Søilverhamme.
Et Strejf af Dagning farved deres Bryst,
før Solen selv slog ud sin røde Flamme.
De sidste Taager veg. Et vældigt Rum
med Skyers Fjældpragt over Bølgers Skum
sænkede sin Blaahed i de dybe Vande,
der gyngede Nordens unge, lyse Lande.

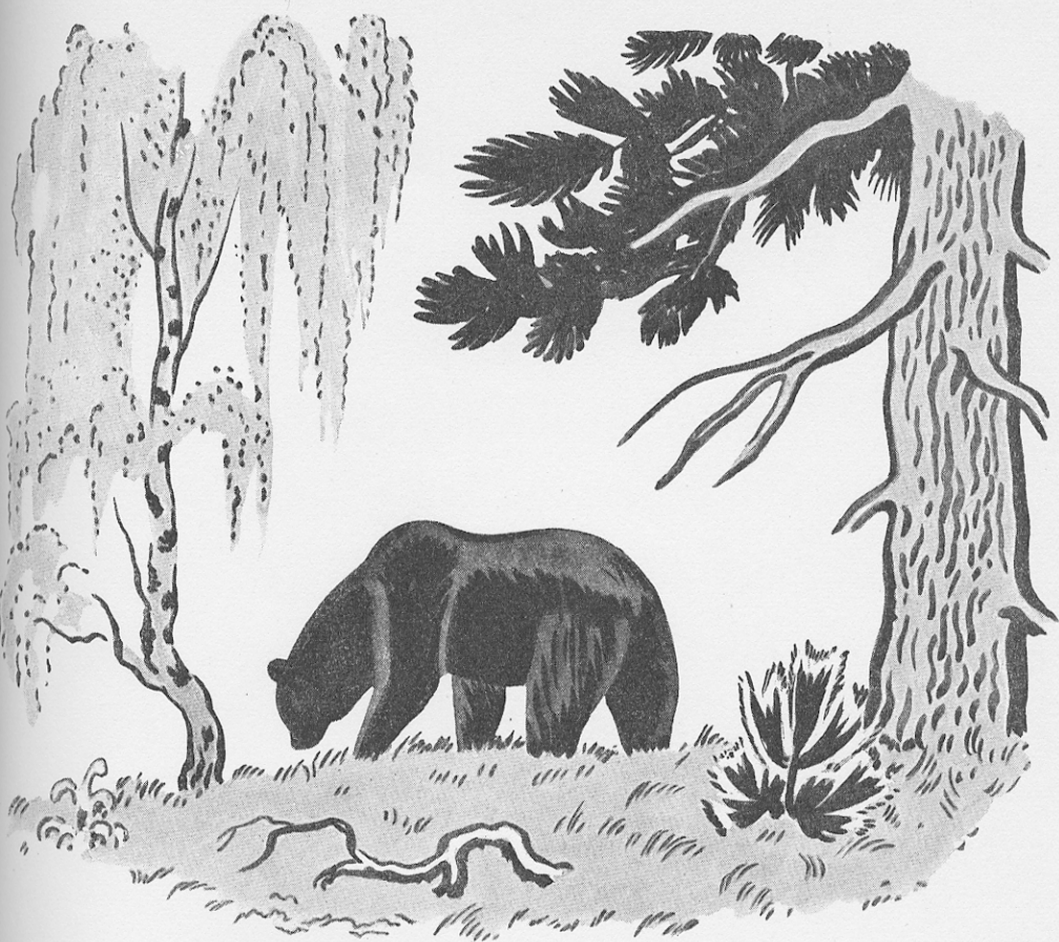
D A N M A R K

Da brød den første Svane ud i Sang:
Her, Søstre, vil jeg bo og bygge Rede.
Mit Sind er Et med Sjællands Kløvervang
og Honningduften fra den jydske Hede.
Saa fagert er det Land - min Vinges Maal -
hvor Nøkkerosen med sin blege Skaal,
forankret i en Indsøs mørke Strømme,
løfter imod mig sine Svanedrømme.

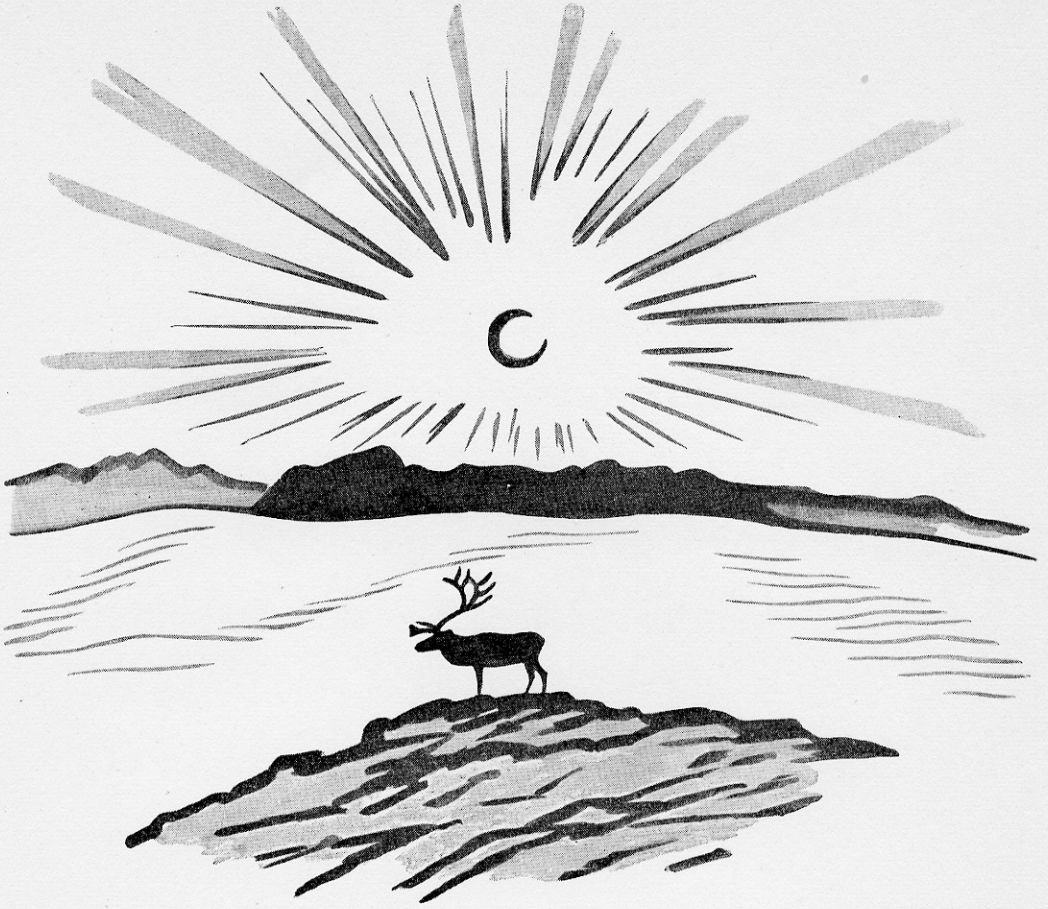
S V E R I G E

Men dengang Danmark, hilst af Fuglerøster,
laa hvid og stille paa den tavse Sø,
da talte Svanen Svea til sin Søster:
Her vil som du jeg drømme, leve, dø.
Min Birk skal vifte til din brede Bøg
og Sjællands Lærke svare Skaanes Gøg...
Og skiller Bølgen og de salte Vinde,
skal Sundets Maanebro os dog forbinde.

F I N L A N D

Og Svanen fløj. Men paa sin Flugt mod Øst
den fulgtes tæt af et Par tapre Vinger.
Naar du er landet - hvisked Suomis Røst -
til een blandt tusind Søer jeg mig svinger.
Og lægger Vintren, isnende og stejl,
sin hvide Aande over Havets Spejl:
her møder Vindens Gang i Fyrrens Kroner
et Svanebrus af Kalevalas Toner.

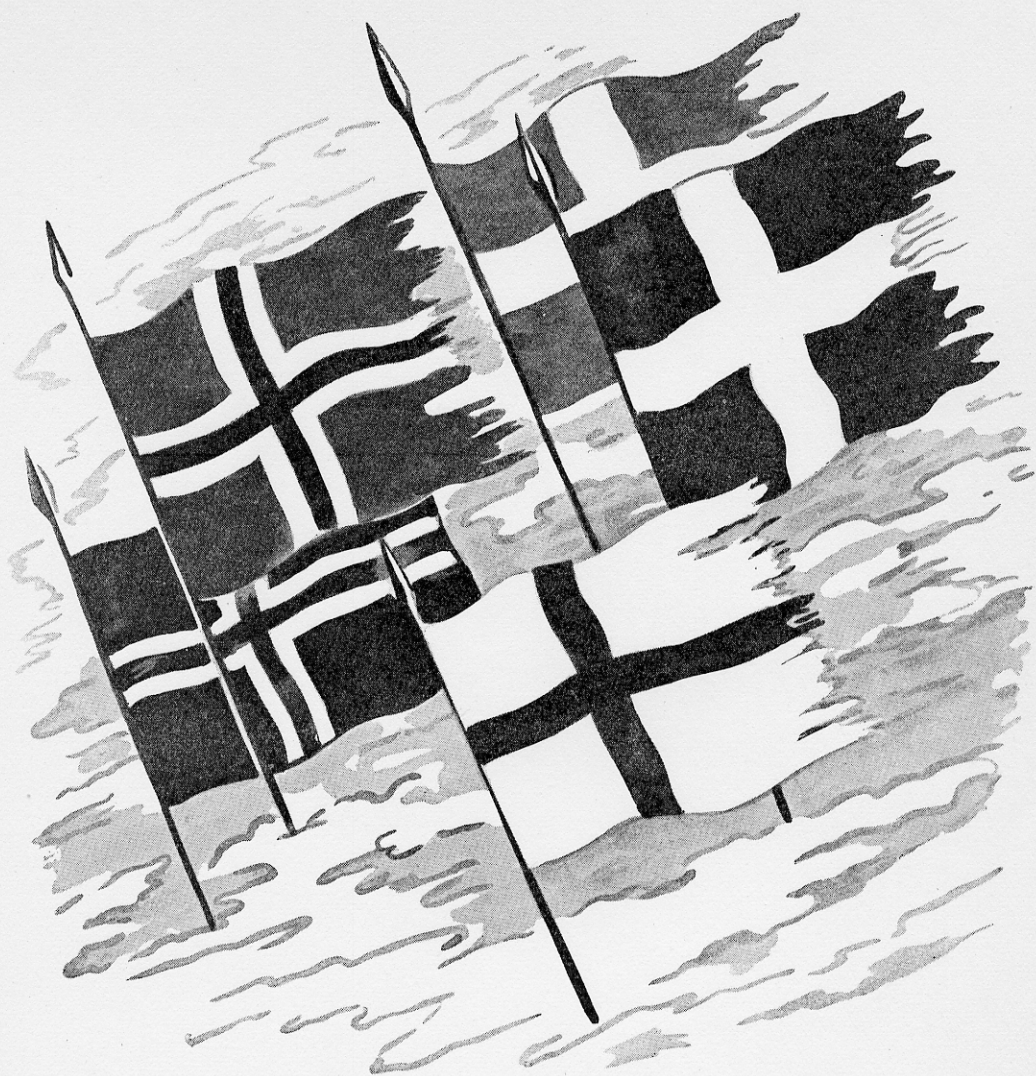
N O R G E

Tilbage sad de sidste skønne Fugle.
Det var, som lytted de til havfødt Sang.
De hørte fjærnt Atlant og Nordhav kule,
slaa mod en Kyst, hvis Blomster kun var Tang.
De saae, i Skummet fra det vilde Vejr,
to Rugepladser paa et stengraat Skær ...
Da løfted Norge sig mod Blæst og Bølge.
Og stod mod Nord. Med Island i sit Følge.

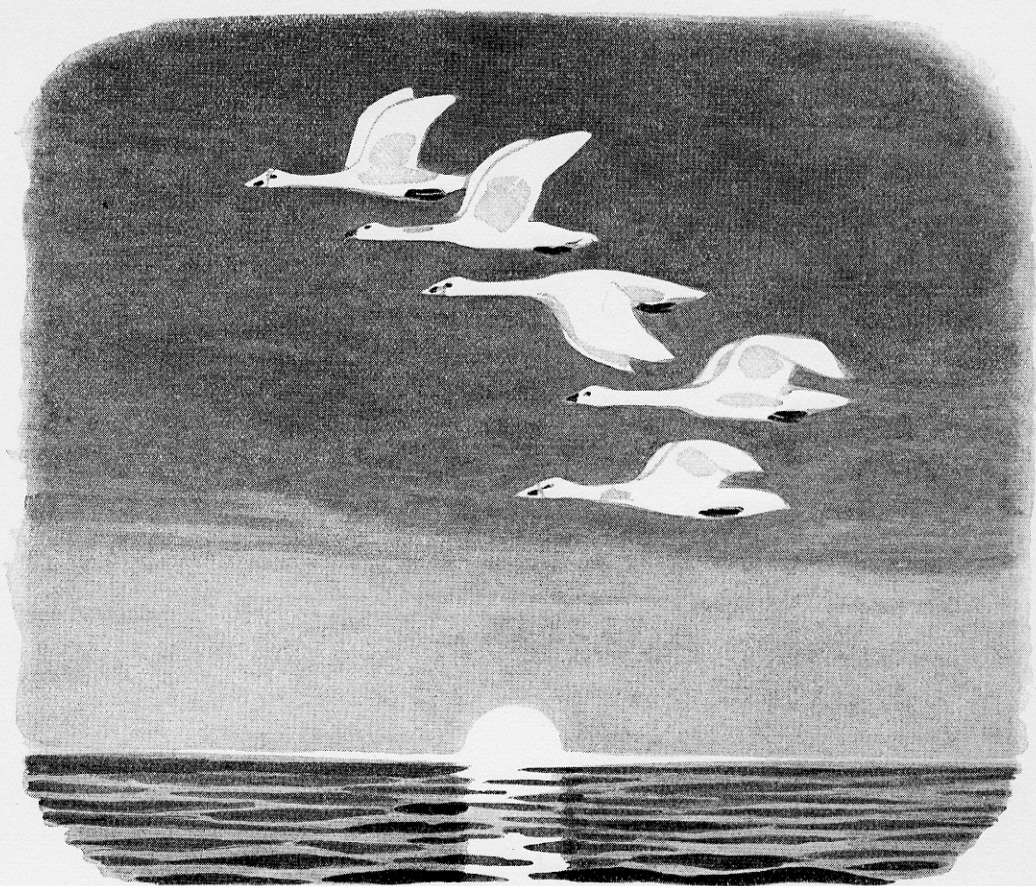
I S L A N D

Og tusind Aar gik hen ... De mødtes atter,
de vilde Svaner under Nordens Kyst,
i Suset af den Blæst, hvis Hænder glatter
det haarde Fjæld og Fuglens bløde Bryst.
De bruste endnu stolt, af Svanemod,
skønt Vingens Fjer bar Stænk af størknet Blod.
De havde kæmpet, løftet sig i Vrede, -
de havde blødt for Retten til en Rede.

DE HAVDE KÆMPET —

Men tvættet blev paany de røde Bringer.
Og mægtigt klang igennem Nordens Dag
det høje Sus af fem Par Svanevinger,
der toned sammen som een Harpes Slag.
Fem Skæbner sang i denne fulde Lyd
om Sejr og Nederlag, om Sorg og Fryd.
Dog var det, som hver Lyst og runden Smærte
blev følt og vugget af eet enkelt Hjærte.

F E M F R I E F U G L E —

Den første Redeplads blev aldrig glemt.
Naar Stormen jager gennem Birk og Graner
og Taagen dæmper Klokkebøjens Klemte,
da mødes de igen, de lyse Svaner.
Og løfter Solen halvt sin røde Rand
bag kolde Skyer og af staaiblaat Vand,
da sejler som et Lystegn over Jorden
fem frie Fugle ... Svanerne fra Norden.

Dette digt blev skrevet 1. juni 1936
og offentliggjordes første gang på Nordens Dag 27. oktober s.å.
I forståelse med boghandler Johs. Barkholt, Kolding, som ved sit
forretningsjubilæum i 1946 foranstaltede en illustreret privatudgave
af digtet, gengives også her de til denne publikation fremstillede
tegninger af Ernst Hansen. Den foreliggende udgave, der ud-
sendes til Nordens Dag 29. september 1951, er trykt i Det
Berlingske Bogtrykkeri, og billederne er reproduceret efter Ernst
Hansens originaltegninger af F. Hendriksens Reproduktions-Atelier.
Oplagets størrelse er 10.000 eksemplarer.

*Copyright 1951 by Gyldendalske Boghandel
Nordisk Forlag, Copenhagen*